

Har en Ægtefælle faaet Erstatningskrav mod den anden Ægtefælle i Henhold til Lov 7. April 1899 §§ 13, 16 eller 24, eller har han efter denne Lovs Ikrafttræden indfriet en tidligere opstaaet Forpligtelse, hvis Indfrielse vilde have hjemlet ham et saadant Erstatningskrav, kan der herfor kræves Vederlag overensstemmende med Reglerne i nærværende Lovs §§ 23 og 24.

§ 58.

Ægtefæller, der ved denne Lovs Ikrafttræden helt eller delvis lever i Formuefællesskab, kan ved Ægtepagt, der tinglæses senest paa Ikrafttrædelsesdagen, bestemme, at den ældre Lovgivnings Regler skal vedblive at gælde for Ordningen af Formueforholdet mellem dem. I Ægteskaber, hvor en saadan Ægtepagt er oprettet, kommer dog Reglerne i nærværende Lovs Kap. I §§ 1—3 og §§ 5—14, Kap. II § 19, Kap. III §§ 26 og 27 og Kap. V—VII til Anvendelse.

Ægtepagten er gyldig uden kongelig Konfirmation; den er fritaget for Stempel- og anden offentlig Afgift.

§ 59.

For saa vidt der for Ægteskaber, der er stiftet før 1. Juli 1922, i Henhold til § 3, 2det eller 3die Stykke, i Lov Nr. 212, 1. Juni 1922 om Ændring i Lov Nr. 258, 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Personret, Familieret og Arveret i de sønderjydske Landsdele gælder den før den nævnte Lov bestaaende Formueordning, har det sit Forblivende herved.

§ 60.

Fra denne Lovs Ikrafttræden ophæves Christian den Femtes Danske Lov (for Færøernes Vedkommende samme Konges Norske Lov) 5. Bog, 1. Kap., Art. 13; Forordning 21. Maj 1845 §§ 15 og 17; Lov Nr. 75, 7. April 1899 §§ 1—32, og Lov Nr. 131, 27. Maj 1908 § 2.

Endvidere bortfalder, hvad der i øvrigt i Lovgivningen maatte være stridende mod denne Lov.

Ole Hansen.

Joh. Veistrup.